

(คำแปล)

บันทึก

กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ เรื่องร่างพระราชบัญญัติภายใน
เพิ่มเติม ความในพระราชบัญญัติภายใน จุลศักราช ๑๒๔๘

ด้วยมีผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติภายในจุลศักราช ๑๒๔๘ เนื่อง ๆ โดยกระทำการค้าขายสุราผิดกฎหมาย เป็นการเสียหายต่อผู้ที่ค้าขายสุราโดยชอบด้วยกฎหมายและต่อภาษีสุรา กระทรวงพระคลังมหาสมบัติเห็นว่าจำเป็นต้องร่างความเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินั้นโดยรีบร้อน ความมุ่งหมายแห่งบันทึกฉบับนี้จึงมีว่าจะอธิบายโดยย่อถึงความประสงค์และเหตุผลในการร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติมนี้ ดังต่อไปนี้

(๑) สุราที่สร้างขึ้นโดยใช้หมักวัตถุดิบบางอย่าง เช่น น้ำตาลและเข้าปนกันกับรากไม้และใบไม้บางชนิดอย่างหนึ่ง สุราซึ่งสร้างขึ้นโดยกลั่นจากวัตถุดิบเหล่านั้นอย่างหนึ่ง และสุราซึ่งสร้างขึ้นโดยใช้วัตถุดิบอื่น ๆ บางอย่างปนเข้าอีกอย่างหนึ่ง สุราชนิดต่าง ๆ เหล่านี้ได้มีผู้นำออกขายโดยเปิดเผย และไม่ได้รับอนุญาต และได้ขาย โดยอ้างว่าเป็นยา อาศัยอ้างชื่อยาขึ้นบังหน้าเช่นนี้ทำให้บางบุคคลมีสิทธิขายสุราเหล่านั้นได้โดยไม่มีความผิด และไม่ต้องโทษตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติภายใน เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัตินั้นไม่มีบทบัญญัติพิเศษพิเคราะห์ไว้ให้ชัดเจนว่าให้ถือว่า วัตถุดิบใดบ้างเป็นสุราตามความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นเพื่อประโยชน์ของผู้ขายสุราโดยชอบด้วยกฎหมาย และประโยชน์ของการภาษีสุราแห่งประเทศและเพื่อจะคุ้มครองราษฎรที่โหดเหี้ยมเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะให้มีการควบคุมกิจการเกี่ยวกับสุราเช่นนั้น เนื่องด้วยเหตุนี้ข้อความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติเพิ่มเติมที่ร่างขึ้นจึงมุ่งหมายจะให้สุราเหล่านั้นตกอยู่ในความควบคุมของพระราชบัญญัติภายในเช่นเดียวกับสุราชนิดอื่น ๆ ที่ขายเป็นเครื่องดื่ม

(๒) การควบคุมการทำสุราในเมืองไทยนั้น มีอยู่บ้างในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติภายใน มาตรานี้มีได้กล่าวถึงเรื่องการทำสุราโดยวิธีหมักแฉะไว้ให้ชัดเจน เนื่องด้วยเหตุที่กล่าวนี้จึงควรจะบัญญัติไว้ว่าวัตถุดิบสามัญ เช่น ข้าวเป็นต้นอาจจะหมักไว้ให้เกิดแอลกอฮอล์ได้ เพื่อประโยชน์แก่การควบคุม เห็นว่า ควรเพิ่มเติมแก้ไขมาตรา ๓๔ นี้ให้มีความหมายถึงการทำสุราโดยวิธีหมักแฉะด้วย ความประสงค์ข้อนี้ปรากฏอยู่ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเพิ่มเติมให้ร่างขึ้นนั้น

(๓) พระราชบัญญัติภายในมาตรา ๒๕ บัญญัติว่า บุคคลผู้ขายสุราจะต้องขออนุญาต และมาตรา ๒๖ บัญญัติโทษสำหรับผู้ขายสุราโดยไม่ได้รับอนุญาต ในเรื่องนี้ศาลได้ชี้ขาดแล้วในเรื่องสุราเถื่อนว่าตามมาตรา ๒๕ ผู้ใดจะขออนุญาตขายสุราที่หมักแฉะเช่นนั้นไม่ได้กำหนดโทษที่มาตรา ๓๖ ว่าไว้ใช้บังคับในคดีที่ผู้ขาย ๆ สุราเถื่อน โดยมีได้รับอนุญาตหาได้ไม่ประการที่ ๒ มาตรา ๔๐ ในพระราชบัญญัติภายในที่กล่าวนี้บัญญัติเรื่องการทำโทษผู้ที่ซื้อขายสุราเถื่อนผิดกฎหมายไว้เกินกว่า ๕ ทนนาน เนื่องด้วยเหตุนี้ต้องเข้าใจว่า ผู้ที่มีสุราเถื่อนไม่เกิน

กว่า ๕ ทนานจะไม่มีโทษตามความในมาตรา ๔๐ เว้นไว้แต่เจ้าพนักงานสุราจะพิสูจน์ให้เห็นว่า บุคคลผู้นั้นดื่มกลั่นสุรายสุรา ความประสงค์ของการที่จะร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติมนี้มีอยู่ว่า (๑) บุคคลที่ขายสุราเถื่อนจะต้องถูกทำโทษตามความในมาตรา ๒๖ ประการที่ (๒) บุคคลที่มีสุราเถื่อนไว้ในความปกครองจะต้องมีโทษตามความในมาตรา ๔๐ ประการที่ (๓) บังคับให้บุคคลที่มีสุราเถื่อนไว้ไม่ว่าจำนวนเท่าใด ให้มีผิดตามความในมาตรานี้เหมือนกัน ความประสงค์ที่กล่าวมาทั้งนี้จะได้สำเร็จได้ตามบทที่ร่างขึ้นเพิ่มเติมในมาตรา ๔ ในร่างที่ว่ามานี้

(๔) พระราชบัญญัติภาษีสุราที่กล่าวมานี้มิได้บัญญัติให้อำนาจเจ้าพนักงานทำการตรวจตราในเรื่องพ่อค้าที่ผสมสุรากับน้ำยาของอื่น ๆ และขายสุราที่ผสมกันขึ้นนั้นเช่นสุราอย่างใหม่ ถ้าหากลองลงว่าเป็นสุราชนิดอื่น ในพระราชบัญญัตินั้นมีมาตรา ๔๓ อยู่มาตราเดียวที่บัญญัติโทษสำหรับผู้ขายสุราผสมกับของอื่น ซึ่งอาจจะทำให้เป็นอันตรายแก่ผู้รับประทาน เมื่อข้อบัญญัติเป็นอยู่เช่นนี้ เจ้าพนักงานสุราหมดโอกาสที่จะทราบได้ว่าสุราที่เอามาผสมกันนั้นเป็นสุราเถื่อนยาที่ได้รับอนุญาตแล้ว

เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมตรวจตราของเจ้าพนักงานสุราและเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ที่เป็นพ่อค้าที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย เห็นว่าสมควรจะให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเก่าในเรื่องนี้ อาศัยเหตุเหล่านี้จึงได้ร่างมาตรา ๕ ขึ้นใหม่ประสงค์จะให้มีการตรวจตราการผสมสุรากับของอื่นไม่ว่าจะเป็นผู้ขายส่งสุรายปลีก

(๕) ในบางเมือง มณฑล แป้งหมักมีสุรายาขุกขุมดื่มไปหมดโดยเปิดเผย ผู้ที่ประสงค์จะทำสุราเถื่อนมีโอกาสที่จะใช้ทำสุราได้ง่ายดาย โดยเหตุนี้มาตรา ๖ ในร่างเพิ่มเติมจึงได้ตั้งบทบัญญัติให้เจ้าพนักงานตรวจตราเรื่องการขายแป้งหมัก ฯลฯ

กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ค.ศ. ๑๙๒๔

บันทึก

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติภาษีชั้นในแก้ไขเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖....

(๑) พระราชปรารภ. - กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่า ร่างเดิมใช้ถ้อยคำฟุ่มเฟือย จึงแก้ไขเสียให้ถูกต้องตามแบบวิธีร่างกฎหมาย

(๒) มาตรา ๑. - กรรมการร่างกฎหมายไม่เห็นควรแก้ไข

(๓) มาตรา ๒. - กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่า มีความไม่ชัดเจนและที่อ้างความในพระราชบัญญัติเกี่ยวกับกฎเสนาบดีเป็นบทวิเคราะห์นั้นไม่ชอบด้วยวิธีร่างกฎหมาย จึงได้ร่างขึ้นใหม่ตามทำนองบทวิเคราะห์

(๔) มาตรา ๓ กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่าใช้ถ้อยคำฟุ่มเฟือย และไม่ได้ความบริบูรณ์ จึงได้ร่างขึ้นใหม่ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ แห่งกฎหมายเก่า ให้กินความถึงการทำน้ำสุราด้วยวิธีต่างๆ ทุกประการ

ตามที่กรรมการร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมตั้งแต่ข้อ (๑) ถึง (๔) (คือว่าตั้งแต่พระราชปรารภถึงมาตรา ๓) นั้น ที่ปรึกษากฎหมายกระทรวงพระคลังฯ ตกลงเห็นชอบด้วย

(๕) มาตรา ๔ ในร่างเดิมกำหนดว่า ผู้ขาย ผู้ซื้อ และผู้มีสุราที่ผิดกฎหมายไว้ในความยึดถือ ฯลฯ มีความผิด ถึงแม้จะทราบว่าเป็นสุราผิดกฎหมายก็ไม่ทราบก็ตาม กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่าไม่ถูก เพราะจะว่าตามหลักกฎหมาย การไม่รู้เช่นในเรื่องนี้เป็นข้อเท็จจริงอันผู้ต้องหายกขึ้นเป็นข้อแก้ตัวได้ เมื่อพิสูจน์ให้เป็นที่เชื่อถือต่อศาล จึงเห็นควรให้ร่างใหม่

อนึ่ง ที่ร่างเดิมอ้างพระราชบัญญัติเก่าเป็นบทลงโทษผู้ขายนำสุราผิดกฎหมายนั้น กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่าไม่เหมาะสม และกำหนดโทษอย่างสูงสำหรับผู้ขายยังต่ำกว่าโทษสำหรับความผิดครั้งหลังของผู้ซื้อและผู้มีน้ำสุราผิดกฎหมายไว้ในความยึดถือ ฯลฯ ตามธรรมดาต้องถือว่าความผิดของผู้ขายย่อมร้ายแรงกว่า จึงเห็นควรแก้กำหนดโทษอย่างสูงสำหรับผู้ขายเป็น ๘๐๐ บาท และระบุกำหนดโทษไว้ในมาตรา ๔ ให้ชัดเจน

ที่ปรึกษากฎหมายกระทรวงพระคลังฯ เห็นชอบด้วย จึงได้ร่างมาตรา ๔ ขึ้นใหม่ตามความเห็นของกรรมการร่างกฎหมาย

(๖) มาตรา ๕ ร่างเดิมให้ผู้ขายสุรามีโอกาสป่นน้ำสุราได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่าควรห้ามขาดเสียทีเดียว มิให้ผู้ใดป่นน้ำสุราไว้ขาย นอกสำหรับดื่มกินในทันที เพื่อช่วยป้องกันความเสียหายต่ออากรสุรา

ที่ปรึกษากฎหมายกระทรวงพระคลังฯ ชี้แจงว่าความดำริห์ของกรรมการร่างกฎหมายก็ชอบอยู่ แต่น่าเกรงว่าสถานทูตต่างประเทศบางแห่งจะคัดค้าน เพราะจะเป็นการตัดผลประโยชน์ในการค้าสุราของคนในบังคับบัญชาของเขา เช่นสุราชวามีตกริแรง ถ้าไม่ป่นน้ำแล้วกินไม่ได้

กรรมการร่างกฎหมายจึงตกลงให้ร่างมาตรา ๕ เสียใหม่คงอนุญาตให้เฉพาะร้านจำหน่ายสุราเหมา ให้ป่นได้เมื่อได้รับอนุญาตและทำต่อหน้าเจ้าพนักงาน ส่วนผู้จำหน่ายปลีกนั้นห้ามไม่ให้ป่น เว้นไว้แต่ผู้ซื้อจะได้ร้องขอให้ป่นเพื่อดื่มกินในทันที

ที่ปรึกษากฎหมายกระทรวงพระคลังฯ เห็นชอบด้วย จึงได้ร่างมาตรา ๕ ขึ้นใหม่ตามความเห็นกรรมการร่างกฎหมาย

(๗) มาตรา ๖ ร่างเดิมให้อำนาจเสนาบดีกระทรวงพระคลังฯ ที่จะห้ามในมณฑลใดมณฑลหนึ่ง มิให้ผู้ใดทำแบ่งเชื้อเข้าหมักโดยมิได้รับอนุญาต กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่าข้อห้ามนี้แรงเกินไป เพราะพระราชบัญญัตินี้ประสงค์แต่เพียงป้องกันการทำสุราเถื่อน แต่ข้อห้ามเช่นนี้ห้ามตลอดถึงผู้ทำแบ่งเชื้อเข้าหมักเพื่อทำขนมด้วย จึงเห็นว่าควรจำกัดห้ามแต่เพียงว่ามิให้ผู้ใดขายแบ่งเชื้อเข้าหมักโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานเท่านั้น ส่วนผู้ที่ทำขึ้นสำหรับใช้เองนั้นไม่ควรห้าม

ที่ปรึกษากฎหมายกระทรวงพระคลังฯ ตกลงเห็นชอบด้วยและได้ร่างมาตรา ๖ ขึ้นใหม่ตามความเห็นของกรรมการร่างกฎหมาย

กรรมการร่างกฎหมาย

วันที่ ๑๘ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๗